

15 22

Saint Cyprien 20-III-39.
Emporada Maria nera;

No he tingut
lletre, teves, avui. He rebut una de'en Farnis
en la qual m'explica el xicot part de la
seva traagèdia. Venia pensu contesta-li. Ja
no es a Prats de Molis, sino a un altre camp
que ara no puc precisar-te per no tindre
la carta a mà (da te en Tàrio).

Be, xateta, etic segur que
aquí el ^{temps} s'haurà arreglat. Aí
per contra, cada dia es pitjor. El ma-
teix vent, que penetra arreu, però amb
l'aggravant que es fred. Indubtablement
que molt canyan malalts. Jo aquants
fem. Cada mati em faig una bona
fricció d'alcohol alcanforat. Per les nits
sentim el fred de vater, malgrat tindre
roba sembla suficient. A Olot hi deixava
quatre mantes noves i bones totes per no
veure'm amb coratge de dur-les. Ara
en tinc dues, però bona falta em faci
les que allí deixarem.

No tenim notícies de ningú des de fa uns dies. Quan semblava que la sortida a un camp d'intellectuals era qüestion d'hores, no ens diuen res, veiem un possible, com senten nombrosos companys a nous camps i restem ací perdent confiança. Creiem que la situació internacional influeix amb això, altrament no s'explica el mutisme de molta gent que treballen fora dels camps.

I què, segueixes, ^{encara} tan permissista en quan al nostre retrobament? No tan convergent els arguments de les anteriors cartes meves? Aixeca el cor i pensa que aviat serem feligors. Jo crec que aquesta situació arriba al seu límit.

No dubtes que penso sovint amb mi. M'agrada que així sigui, però no vull que hi pensis plantgent-me i amb pena per la meua sort. Jo sé que tu ets valenta i això m'aconsoles, com tu no dubtes de les meves condicions de fortalesa. He?

T'estima molt i molt el Ter.

Jaume